

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1242/2025
14.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Младена Ћирића, због кривичног дела силовање у покушају из члана 178. став 1. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Ћирића – адвоката Душана Димитријевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К.бр. 39/24 од 21.01.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр. 234/25 од 05.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 14.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Ћирића – адвоката Душана Димитријевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К.бр. 39/24 од 21.01.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр. 234/25 од 05.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту К.бр. 39/24 од 21.01.2025. године окривљени Младен Ћирић оглашен је кривим због извршења кривичног дела силовање у покушају из члана 178. став 1. у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 5 година и 6 месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 17.04.2024. године до 13.01.2025. године. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећене, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр. 234/25 од 05.08.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног Младена Ћирића и пресуда Вишег суда у Пироту К.бр. 39/24 од 21.01.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Младена Ћирића – адвокат Душан Димитријевић, у

смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или исте укине и предмет врати Вишем суду у Пироту на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ у образложењу наводи да је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, да је суд окривљеног огласио кривим иако не постоје докази да је учинио кривично дело које му се ставља на терет, као и да је првостепена пресуда заснована на индицијама, нагађањима и изјави оштећене. У вези са изнетим, бранилац износи сопствену оцену одбране окривљеног, повреда оштећене, анализу биолошког материјала, као и алкохолемију окривљеног.

На описани начин, по ставу Врховног суда, бранилац окривљеног полемише са чињеничним утврђењима суда везаним за постојање кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, износећи истовремено сопствену оцену изведених доказа, сопствено виђење одлучних чињеница које их тих доказа произлазе, супротно оцени, чињеничним утврђењима и закључцима суда изнетим у побијаним пресудама, на који начин указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (а што и сам бранилац наводи у захтеву), односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Међутим, повреда закона из члана 440. ЗКП, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, није предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, није дозвољен разлог, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Тирића – адвоката Душана Димитријевића, оценио као недозвољен.

- 3 -

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**